

شیخ بها الدین محمد عاملی (شیخ بهائی)

خلاصه ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش...

خلاصه ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش:
ولادت:

شیخ بها الدین محمد بن عزالدین حسین بن عبدالصمد بن شمس الدین محمد بن علی بن حسین بن محمد بن صالح حارثی همدانی عاملی جبعی، معروف به (شیخ بهائی)، در سال ۹۵۳ هجری قمری در بعلبک از توابع جبل عامل در یک خاندان علم و دانش که تبار و نسب خود را به (حارث همدانی) یکی از پاران مخلص علی (علیه السلام) می‌رسانند، پا به عرصه حیات نهاد پدر عالیقدر او، عالم بزرگوار، شیخ حسین فرزند عبدالصمد حارثی بوده است، در ایام جوانی، در اثر سختگیریها و کارشناسی هایی که در امور شیعه در جبل عامل پیش آمده بود، وی به ایران منتقل گردید و کوک نو پا نیز همراه پدر بود که آن زمان عهد حکومت صفویه بود، حکومت صفویه که حرکت سیاسی خود را با تز دفاع از اهل بیت (علیه السلام) و دوستی و مودت آل عصمت (علیه السلام) شروع کرده بود، به همین دلیل وی به حکومت صفوی پیوست و با خاندان بزرگ منشار که عنوان (شیخ الاسلامی) حکومت را داشت، وصلت نمود.

تحصیلات:
وی از کودکی چون دارای ذوق سرشار و استعداد وافی و جامع بوده توانست از همان اوان کودکی از محضر بزرگان و دانشمندان متعددی کسب علم نماید، به خاطر همین از محضر پدر شروع نمود، تفسیر و حدیث و ادبیات عرب را از پدر، حکمت و کلام و بعضی علوم معقول را از ملا عبدالله مدرس یزدی، و ریاضیات را از ملا علی مذهب و ملا افضل قاضی مدرس و ملا محمد باقر بن زین العابدین یزدی، و طب را از حکیم عماد الدین محمود، و صحیح بخاری را نزد محمد بن عبداللطیف مقدسی آموخت.

اساتید:
شیخ بهائی به کشورهای مختلفی مسافت کرده و از محضر اساتید متعددی در رشته های گوناگون کسب علم نموده است که مهمترین آنها عبارتند از:

1. پدر بزرگوار خویش.
2. ملا عبدالله مدرس یزدی، صاحب حاشیه ملا عبدالله.
3. ملا علی مذهب.
4. ملا افضل قاضی مدرس.
5. ملا محمد باقر بن زین العابدین یزدی، صاحب کتاب مطالع الانوار.
6. حکیم عماد الدین محمود.
7. محمد بن عبداللطیف مقدسی.

شاگردان:
برای پی بردن به مقام علمی و میزان دانش شیخ، کافی است بدانیم که متجاوز از چهل تن از دانشمندان و بزرگان قرن یازدهم هجری قمری از وی علم آموخته و بهره برده اند و بعضی از آنان عبارتند از:

1. ملا صدرا.

2. فیض کاشانی.

3. علینقی کمره ای.

4. محقق شیخ الاسلام.

5. فاضل جواد.

6. مجتهد مفتی اصفهانی.

تألیفات:

شیخ بهائی یکی از پر برکت ترین علمای جهان اسلام از نظر تألیف بوده است، برخی تعداد تألیفات او را با توجه به رساله ها و حاشیه ها و تعلیقه ها، به ۲۰۰ جلد رسانده اند، ولی تازه ترین تحقیق در این مورد، از جناب آفای دکتر محمد باقر حجتی، است که به کنفرانس دمشق (در مورد شیخ بهائی) ارائه داده اند، تعداد آنها ۱۲۳ جلد است که عبارتند از:
الف - فقه (29 جلد):

ائمه عشریات خمس:

- 1 - نماز .
 - 2 - زکوہ .
 - 3 - روزه .
 - 4 - حج .
 - 5 - پاسخ سؤال شاه عباس .
 - 6 - پاسخ سؤالات شیخ صالح جابری .
 - 7 - احوجه مسائل جزائریه .
 - 8 - احکام سجود و تلاوت .
 - 9 - جامع عباسی .
 - 10 - جواب مسائل شیخ جار .
 - 11 - حاشیه بر ارشاد الادهان علا مه حلی .
 - 12 - حاشیه بر قواعد علا مه .
 - 13 - حاشیه بر قواعد شهید اول .
 - 14 - حاشیه بر احکام الشریعه علا مه حلی .
 - 15 - الحبل المتین .
 - 16 - الحریریة .
 - 17 - الذبیحیة .
 - 18 - شرح فرائض نصیریه خواجه نصیر الدین طوسی .
 - 19 - فرائض بهائیه (بخش ارث) .
 - 20 - قصر نماز در چهار مکان .
 - 21 - مسح بر قدمین .
 - 22 - مشرق الشمسمین و اکسیر السعادتین .
 - 23 - رسالت فی مباحث الکر .
 - 24 - رسالت فی القصر و التخیر فی السفر .
 - 25 - شرح رسالت فی الصوم .
 - 26 - شرح من لایحضره الفقیه .
 - 27 - رسالت فی فقه الصلوة .
 - 28 - رسالت فی معرفة القبلة .
 - 29 - رسالت فی فقه السجود .
 - ب - علوم قرآنی (9 جلد):
 - 1 - حاشیه انوار التنزیل قاضی بیضاوی .
 - 2 - حل الحروف القرآنیه .
 - 3 - حاشیه کشاف زمخشری .
 - 4 - اساله خواجه .
 - 5 - تفسیر عین الحیوۃ .
 - 6 - العروۃ الوثقی .
 - 7 - تفسیر آیه شریفه (فاغسلوا وجوهکم و ایدیکم الی الكعبین) که در اربعین به تفصیل آمده است.
 - 8 - تاویل الایات .
 - 9 - اکسیر السعادتین (آیات الاحکام) .
- ج - حدیث (2 جلد):
- 1 - حاشیه کتاب (من لایحضره الفقیه) .
 - 2 - اربعین (که ترجمه آن توسط نگارنده انجام پذیرفته است) .
 - د - ادعیه و مناجات (6 جلد):
 - 1 - حاشیه بر صحیفه سجادیه .
 - 2 - الحدیقة الھلالیه .
 - 3 - الحدیقة الاخلاقیه .
 - 4 - شرع دعای صباح .
 - 5 - مصباح العابدین .
 - 6 - مفتاح الفلاح فی عمل الیوم و اللیلة .

هـ - اصول اعتقادات (5 جلد):

1 - اثبات وجود القائم .

2 - احوية سيد زين الدين .

3 - الاعتقاديه .

4 - مقارنه بين اماميه و زيديه .

5 - وجوب شكر المنعم .

و - اصول فقه (5 جلد).

1 - زبدة الاصل .

2 - شرح عضدي .

3 - حاشيه زبدة الاصل .

4 - شرح حاشيه خطائي .

5 - الوجيزه .

ز - رجال و اجازات (8 جلد):

1 - اجازه او به ميرداماد .

2 - اجازه او به مجد الدين .

3 - حاشيه خلاصه الاقوال علامه حلی .

4 - حاشيه رجال نجاشی .

5 - حاشيه معالم العلما ابن شهرآشوب مازندرانی .

6 - طبقات الرجال .

7 - الفوائد الرجالية .

8 - الاجازات .

ح - ادبيات و علوم عربی (28 جلد):

1 - اسرار البلاغه .

2 - تخمیس غزل خیالی بخارایی .

3 - تهذیب البيان .

4 - تعزیت نامه .

5 - حاشيه بر مطول تفتازانی .

6 - دیوان اشعار فارسی و عربی .

7 - ریاض الارواح .

8 - شیر و شکر.

9 - طوطی نامه (شامل 2500 بیت).

10 - فوائد صمده .

11 - قصیده در مدح پیامبر خدا (ص).

12 - کافیه .

13 - کشکول (5 جلد).

14 - لغز الفوائد الصمده .

15 - لغز القانون .

16 - لغز کافیه .

17 - لغز کشاف .

22 - محاسن شعر سیف الدولة .

23 - المخلة .

24 - مكتوب او به سید میرزا ابراهیم همدانی .

25 - سوانح سفر الحجاز، معروف به مثنوی نان و حلوا.

26 - نان و پنیر.

27 - وسیلة الفوز والامان في مدح صاحب الزمان (عج).

28 - پند اهل دانش به زبان گریه و موش .

ط - وقایع الایام (1 جلد):

1 - توضیح المقاصد في ما اتفق في ایام السنة .

ی - ریاضیات (20 جلد):

1 - اسطرلاب .

- 2 - انوار الكواكب .
- 3 - بحر الحساب .
- 4 - التحفه (اوزان شرعى) .
- 5 - تحفه حاتمى .
- 6 - تحقيق حجت قبله .
- 7 - تشریح الافلاک .
- 8 - حاشیه تشریح الافلاک .
- 9 - حاشیه شرح التذکرہ خواجه نصیر الدین طوسی در هیات .
- 10 - حاشیه شرح قاضی زاده روحی .
- 11 - الحساب .
- 12 - حل اشکال عطارد و قمر.
- 13 - خلاصة الحساب و الهندسه .
- 14 - شرح صحیفه .
- 15 - صحیفه در اسطلاب .
- 16 - استعلام .
- 17 - تقویم شمس با اسطلاب .
- 18 - القبله، ماهیت و علامات آن .
- 19 - معرفة التقویم .
- 20 - جبر و مقابله .

ک - حکمت و فلسفه (3 جلد):

- 1 - انکار جوهر الفرد.
- 2 - الوجود الذهنی .
- 3 - وحدت وجود.

ل - علوم غریبیه (4 جلد):

- 1 - احکام النظر الى کتف الشاة .
- 2 - رساله جفر.
- 3 - جفر.
- 4 - فالنامه .

و چند جلد کتاب دیگر که موضوعات آنها مشخص نشده است، مانند: شرح حق المبین، الصراط المستقیم، القدسیه و اولین کسی که یک دوره فقه غیر استدلالی به صورت رساله عملیه به زبان فارسی نوشته به نام (جامع عباسی) شیخ بهائی است.
گفتار بزرگان:

برخی در توصیف او گفته اند: شیخ بزرگوار ما (علا مه جهان بشر و مجدد دین در قرن حاجی عشر) است که ریاست مذهب و ملت به او منتهی گردید، و در علوم و فنون اسلامی فنی وجود نداشته که او از آن بهره ای نبرده باشد.
مقام علمی:

گاهی ستارگانی طلوع کرده اند که غیر از فروع شعر و نویسنده، دارای پرتو نبوغ و موهب فطری دیگری هم بوده اند یکی از همین نوابع، بدون شک حکیم و فقیه و عارف و منجم و ریاضی دان و شاعر و ادیب و مورخ بزرگ، در آسمان علم و فقاہت، شیخ بها الدین عاملی، معروف به (شیخ بهائی) است شیخ بهائی نه تنها در فقه و حکمت و ریاضیات و لغت و حدیث دست داشته است، بلکه او واجد کمالات و حایز علوم معقول و منقول بوده است هنوز داستانهای حیرت آوری که از شگفتیهای علمی اوست، در اذهان مردم جریان دارد و حقاً می توان گفت شیخ بهائی نه تنها عالم کم نظری است، بلکه در نوع خود شخصی بی مانند است اطلاعات وسیعی که شیخ بهائی در رشته های مختلف داشته، به شهرت وی کمل بسیاری کرده است و تنها طبقه خواص و اهل مطالعه نیستند که او را می شناسند، بلکه توده مردم هم با اسم او آشنایی کامل دارند. شیخ بهائی در اثر ذکاوت و استعداد فطری که داشت، با بهره گیری از پدر و محیط علمی و فضیلتی اصفهان توانست در علوم و دانشها متدالع عصر تبحری به دست آورد. در جامعیت و تنوّع علوم و دانش، کمتر نظری می توان بر او پیدا نمود. او خود با تواضع و فروتنی خاصی، به این حقیقت اعتراف دارد، آنجا که می گوید: من در مباحثه و جدل، بر هر ذوق‌نونی چیره شدم، ولی هرگز نتوانستم با کسی که در یک فن استاد بود، حریف شوم.

پس هر انسانی نمی تواند در تمام فنون موفقیت و پیشرفت داشته باشد، بسیار بجاست که مریبان و پیش کسوتان ذوق فرد را در یابند و او را به مسیر مورد علاقه اش هدایت کنند.

مسافرت:

شیخ بهائی مردی جهانگرد بوده است و به مصر، شام، حجاز، عراق، فلسطین، آذربایجان و هرات مسافرت کرده است .

دوران:

دراول قرن یازدهم هجری، و نیمه اول قرن هفدهم میلادی برای مؤرخین دارای اهمیت و اعتبار ویژه ای است قرن هفدهم میلادی، قرن پیشرفت و رنسانس علمی در اروپا نام گرفته است، از طرفی در این زمان زمامدارانی حاکمیت داشته اند، مانند (سلیمان قانونی) در عثمانی، شاه عباس صفوی اول در ایران، سلطان مغول محمد شاه اکبر در هندوستان، ملکه الیزابت اول در انگلستان، و لوئی چهاردهم در فرانسه که همه، برخلاف اسلام و اقران خود، عموماً معروف به علم دوستی و دانش طلبی بوده اند و در روزگار این حکومتها، دانشمندان و هنرمندان نامی در سرتاسر جهان پا به عرصه حیات نهادند، فی المثل در انگلستان (فرانسیس بیکن) که از میراث غنی فرهنگ اسلامی بهره ها برده است (شکسپیر) شاعر نامدار در فرانسه (رنه دکارت) شاعر و نمایشنامه نویس، (کورلی) و (مولر) در آلمان، فلکی دان معروف، (کپلر)، و در ایتالیا (گالیله) رشد و نما یافته اند.

به موازات همین آگاهیهای عمومی و جهانی، در دنیای اسلامی نیز نویسندهای و فلاسفه نامداری مانند ملا صدرا میرداماد و شیخ بهائی پا به عرصه حیات علمی نهاده اند، که در مورد شخصیت اخیر گفته اند او قبل از (نیوتن) دانشمند انگلیسی، به قوه جاذبه زمین توجه داشته و در مورد سقوط آزاد اجسام بر حسب جاذبه خورشید، ثوابت، سیارات و اقمار بحث و گفتگو نموده است.

وفات:

در مورد تاریخ وفات شیخ بهائی نیز اقوال گوناگون وجود دارد، صاحب (تاریخ عالم آرای عباسی) که از مأخذ مورد اعتماد است، می گوید که در شب چهارم شوال سال 1030 هـ. ق بیمار شد و هفت روز رنجور بود، تا اینکه در شب 11 شوال در گذشت و از آنجا به مشهد بردن و در آنجا که درس می گفت، به خاکش سپردند.